

[Edel Saunte.]

tilfælde kunne påbyde, at der skulle beskikkes sagførere for de inddragende myndigheder. Man har imidlertid ment, det ville være bedst at overlade til domstolene i de enkelte tilfælde at afgøre, hvorvidt det er nødvendigt at beskikke sagførere til behandling af sagerne.

Som jeg begyndte med at sige, har lovkomplekset voldt udvalget mange vanskeligheder, og vi står meget usikre overfor, hvordan lovene vil komme til at virke i praksis. Vi har derfor foreslået de forskellige ministre, at alle de pågældende love skulle tages op til revision i folketingsåret 1957—58, hvilket er blevet mødt med velvilje, og ministrene har stillet hertil sigtende ændringsforslag.

Til lovforslaget om ændring i lov nr. 138 af 10. maj 1915 om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse har jeg ingen bemærkninger.

Udvalget er indstillet på, at der samtidig med den ændring, der sker i loven om tuberkuløsens bekæmpelse, sker en udvidelse af retten til tilbageholdelse af smittefarlige personer. Vi har drøftet spørgsmålet med den højtærede indenrigsminister, men har efter ministerens henstilling frafaldet at stille ændringsforslag, ikke mindst under hensyn til, at antallet af tuberkuløse her i landet går tilbage, og at vi nu har så gode behandlingsformer, at en tvangssindlæggelse sjældent vil være nødvendig. Det er imidlertid en kendsgerning, at alle, der har med det sociale arbejde i storbyerne at gøre, har set sørgelige eksempler på, at tuberkuløse, der er smittefarlige, ikke lader sig behandle og derfor meget ofte smitter deres ægtefælle og børn. Men vi håber, at det fortsat vil være muligt at bekæmpe tuberkuløsen effektivt.

Jeg har ingen særlige bemærkninger at gøre til lovforslaget om ændringer i loven om bekæmpelse af kønssygdomme og lovforslaget om ændring i loven om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme.

Hvad lovforslaget om ændringer i loven om sindssyge personers hospitalsophold angår, har udvalget diskuteret, om det ikke ville være muligt at udskyde den justitsministerielle afgørelse og lade overlægernes afgørelse om udskrivning komme direkte for domstolene, men vi kan godt se, at da

man ved sindssygevæsenet ikke som f. eks. ved åndssvageforsorgen har en bestyrelse, for hvem overlægens afgørelse skal forelægges, kan overlægen komme til at stå i retten som modpart overfor den syge, der ønsker at blive udskrevet, og vi har derfor besluttet at følge justitsministerens forslag.

Til lovforslaget om ændringer i lov om rettens pleje og om ændring i lov om retsafgifter i domssager samt lovforslaget om ændringer i lov om offentlig forsorg vedrørende anbringelse på arbejdsanstalt har jeg ikke yderligere bemærkninger.

Hvad lovforslaget om inddragelse under børneforsorgen angår, vil jeg understrege, hvad den højtærede socialminister skriftligt har meddelt udvalget, at forslaget er af ganske midlertidig karakter og vil blive revideret, når det af socialministeren nedsatte udvalg har gennemgået hele lovkomplekset. Udvalget er meget betænkeligt ved dette lovforslag og håber, at en revision vil finde sted længe før efteråret 1957.

Specielt vil jeg gerne nævne problemet med dommerne. Ifølge lovforslaget er den lokale underretsdommer rådgiver for børneværnsudvalgene i inddragelsessager. Udvalget har ment, at man måske allerede nu burde stryge denne bestemmelse, fordi det vil være utænkeligt, at den underretsdommer, der havde været rådgivende for det pågældende børneværn, senere som dommer skulle afgøre, om børneværnets inddragelse af vedkommende barn under børneforsorg var retsmæssig. Af hensyn til vanskeligheden ved at skaffe juridiske rådgivere for børneværnene har man dog ikke stillet ændringsforslag på dette område, men udvalget må mene, at det absolut vil være nødvendigt, at dommeren i alle tilfælde, hvor han har været rådgiver, viger sit sæde som underretsdommer; når de pågældende sager kommer til behandling. Det vil være muligt at konstituere en anden som dommer under den pågældende sag. Personlig vil jeg imidlertid gerne sige, at jeg ikke synes, det vil være nogen heldig løsning at konstituere dommerfuldmægtige i de pågældende tilfælde; jeg tror ikke, det vil fremme tilliden til afgørelsernes absolutte retfærdighed.

Vedrørende lovforslaget om ændringer i loven om foranstaltninger vedrørende åndssvage vil jeg pege på, at der faktisk ikke